

GAZDAG EREDMÉNYEKEL TÁVOZIK az 1951-es szegedi esztendő

A boldog szülők mindig elfogódva, szeretettel nézik gyermeküket, örömmel látják mint gömbölyödők az arca, pirosodik egészséges képe. Igazán azonban csak akkor veszik észre, hogy mekkorát fejlődött, amikor régi ismerőssel találkoznak és az csodálkozó kedvességgel állapítja meg:

Milyen nagyott nőtt a Pisti egy év alatt, amióta nem láttam!

Ilyen kisgyermek, vagy legalábbis kamaszkodó fiúcska, a mi Szegedünk is. Sokáig úgy beszélünk pedig róla, hogy a mi öreg Szegedünk, de a felszabadulás esztendei megmutatták, hogy mennyire fiatal még, hiszen a fejlődés mekkora lehetőségei állnak előtte. A munka hétköznapijaiban, amikor régi utcáit, tereit, észre sem vesszük a kisebb-nagyobb változásokat, megszokottan megyünk el az új építkezések téglahalmazai mellett s könnyen elsiklik szemünk a fölött, hogyan épül, szépiül ez a város. Ilyenkor év végén viszont, amikor visszapillantunk a kiemelkedőbb munkákra, önkéntelenül is csodálkozva kell felidálgatnunk:

— Milyen nagyot fejlődött Szeged csupán egy esztendő alatt!

★

Tavaly még főredezeti aszfalt, kopárság tűnt szembe a Roosevelt-tér felé sétálókban s a kisvasút régi síneinek között gyom verte fel ott. Tavaszra már megváltozott a kép. Felszedték a rossz útburkolatot, a régi síneket s a frissen ki-boruló barnaföldbe virágok, zöldelő bokrok, fák kerültek, a köztük kacskaringózó, szépen salakozott útra pedig új padok. Az első meleg napok már vidáman játszó-dzó gyermekcsapatot találhattak itt a boldog szülők vigyázó szemének pillantásai előtt.

Megszépült

másutt is, még sok helyen a város, jobbakk lettek az utak, kevesebb lett a por, egészségesebb lett az élet. A Széchenyi-tér posta felőli oldalán még éjszaka is dolgoztak az aszfalt, tozók a fényszórók sugarainál, de a piros lángnyelvek izzó tüziükkel forralták a szurkot a Tolbuhin-sugarút, a Wesselényi-, Vörösmarty-, Apponyi- és Deák Ferenc-utca aszfaltozásához is. Az Április 4.-űtán, a Pulez-utcaiban, a Felső-tiszparton, Kolozsvári-téren, a Rigó-, Faragó- és Rengei-utakban a kövezők kalapácsainak csengése hirdette, hogy javulnak útjaink.

Ujszeged dolgozóinak régi problémája volt a vízellátás rendezése. Az idén ezen is segített a népi demokrácia. Új ártélikutat furtak Ujszegeden és épül az új víztorony. A Főfásortól a Székely-soron át az ujszegedi postáig a körvezeték cső-fektetési munkát már el is végezték.

Pompás Rákosi-hidunk szépen fvel át a Tiszán.

Sokszor gyönyörködünk

esténként a víz tükörében csillámló kámpasorán. Szükségesnek mutatkozott azonban a híd még fokozottabb megvilágítása és nemrég hozzá is láttak a munkához. A közvilágítást a város több pontján is megjavították és befejeződött a Dorozsmai-út, valamint a Szövetkezeti-út közvilágítási hálózatának építése.

Üzemeink gyáraink is rendkívül sokat fejlődtek az elmúlt esztendő alatt. A Paprikafeldolgozó-telepen légszűrő pajta épült, korszerűsítették a Szegedi Kenderfonógyár kazánházát, jelentősen átépítették a Falmezőgyár, Gázgyár, Késár-gyár, téglagyárak egyes üzemeit, műszárait létesítettek a Kerámia-utcaiban. Az idén készült el a Vágóhídon a hatalmas, több tíz vagon befogadóképességű hűtőház, amely Délmagyarország egyik legnagyobb ilyen üzeme.

Nagyszabású munkálatok

folynak a gyermekklinika előtti Tisza-szakaszon is, ahol az árvíz-védelmi biztonság érdekében befejezéshez közelednek az alsó szivattyútelepi építkezések. A régi átmenő telep szívé aknája ugyanis erősen megrepesztett és helyette most új, nagyobb alkatú építenek a szennyvíz levezetésére. Ugyancsak nagy ütemben folyik a Móríz Zsigmond rakparton az első számú kőcsatorna korszerűsítése: a téglafalazatú, régi csatornát betoncsatornára cserélik át és egyben a célnak sokkal megfelelőbb részre helyezik. Szeged kulturális színvonalának emeléséről, az egészségügy fejlesztéséről is

jelentős gondoskodás

történt az 1951. évben. Ezek közül a legkiemelkedőbbek az egyetemi építkezések, amelyek a Dóm-téri épületet meghosszabbításaként folynak. Az építkezések egy része már el is készült, az egyik hatalmas előadótermet már birtokukba vették a hallgatók, de az építkezésekkel még sok korszerű laboratórium, tanulószoba, előadóterem áll majd rendelkezésükre. A legtöbb szegedi iskolában történt az év folyamán átalakítási munka.

A tanulók egészséges ellátásáról is gondoskodott a népi demokrácia,

Az építőipari diákközhonban, a főiskolai diákszállóban, a 66. számú ipari tanulóthonban és a 84. számú ipari leánytanulóthonban fontos átépítési munkákat végeztek.

Messzemenő egészségvédelmet,

a dolgozók életének megbecsülését bizonyítja a tüdőbeteggondozó átalakítása, az új, korszerű Bőr- és Nemibeteggondozó Intézet megnyitása, a közközház korszerűsítése, az Erőmű mosdó- és öltözőhelyiségeinek megépítése, a Városi Fürdő iszapgyógyintézetének létesítése, az SZTK (volt OTI) gyermekrendelő-jének átalakítása, az Állami Gyermekvédő Intézet gyermekkorházává való most folyó átalakítása és ugyancsak rövidesen megvalósuló Városhelyi-sugarúti, valamint Petőfi Sándor-sugarúti körzeti, orvosi rendelők. Mindehhez járul a Bemutcai egyetemi bölcsőde átalakítása, a Postaigazgatóság új napközi otthona, a Textilkombinát megvalósuló bölcsődjé, a már meglévő bölcsődék és napközi otthonok hosszú sora mellett.

Közlekedésünk

is tovább fejlődött az idén. Megépült a Kecskés-telepi villamosvo-

nal, elkészült a Somogyi-utcai, a Petőfi-telepi végkiterő, valamint a nagyalomás előtti hurokvágány, amelyek a forgalom gyorsabb, zavartalanabb lebonyolítását szolgálják. Forgatomban állították az idén 2 villamos motorocsit, egy villamos vontatót és 2 nagy befogadóképességű villamos pótkocsit is. A Gépkocsiközlekedési Vállalat egy nagy kocsival gyarapodott az idei esztendőben és az elmúlt napokban kötött egyesületet Szentos város tanácsával a városi forgalom lebonyolítására. A Széchenyi-tér keleti oldalán, a központi villamosmegálló környékén fővárosi módra rendezték a forgalmat, ennek a szakasznak nemcsak bizonyos átépítésével, hanem csinosításával is.

★

Fejődik, gyorsaszik, erősödik Szeged s — mint a növekvő kamasznál — csak így, egy-egy esztendőre visszapillantva láthatjuk, hogy mekkorát is fejlődött. Pedig csak kiragadott, a legfontosabb, a legjellemzőbb példákat soroltuk fel, de bátran beszélhetnénk a most folyamatban lévő konzervgyári 50 vagonos hűtőház építéséről, a villanyelosztó állomás és kapcsoló építéséről, a sertiéhszálaló sertiéhszálalóinak nagyszabású építkezéseiről, a Zene-konzervatórium átalakításáról a Felsővárosi sporttelep építéséről és sok-sok hasonló más egyéről is. Döven beszélhetnénk ezek mellett a kézzelfogható eredmények mellett arról a hatalmas fejlődésről, színvonalról, amely Szeged dolgozóinak életében politikai és kulturális téren végbement. Mindezek azonban ugyanarról beszélnek, ugyanazt bizonyítják: gazdag eredményekkel távozhat az 1951-es szegedi esztendő és a bőleért harcolva, Pártunk vezetésével még nagyobb sikereket hoz majd tervünk harmadik esztendeje.

Köszönjük a NIVÓ Játékgyár dolgozóinak a kedves ajándékokat Naphőzotthonos óvónő levele

A Szegedi Lemezőgyár, az Ujszegedi Ládagyár és a Tisza-menti Fűrészek ÁV dolgozói munkavállalásaik teljesítése mellett, Szálin elvtárs születésnapjára igen kedves felajánlást is teljesítettek. Összegyűjtötték az üzem faanyag hulladékait és eljuttatták a Szegedi Nivó Játékgyár dolgozóinak, akik azután ugyancsak szálini felajánlásoként egyes és szép játékokat készítettek belőlük a szegedi napközi otthonok gyermekei számára. A gyermekek igen hálásan fogadták az ajándékokat. Ezt bizonyítja az alábbi levél is, amelyet Priska Mária állami óvónő írt, hogy lapunk útján köszönje meg a dolgozók fáradságát, ajándékait.

A szegedi színházi napközi otthonos óvoda vezetőjeként egyben az összes óvónőnek nevében szölok — írta levelében. — A korszerű gyermeknevelés nagyjelentőségű eszköze a játék. A kisgyermekkel foglalkozni, a bennük ébredő hajlamokat helyes útra irányítani játékszerek használatával nélkül teljesen lehetetlen. Nagy öröm számunkra, hogy dolgozóink előtt nem közömbösök és nem ismeretlenek a mi nevelési problémáink. Nagyra értékeljük elhatározásukat, hogy a szegedi óvodák kisgyermekait játékszerekkel ajándékozták meg.

Az MNDSZ szegedi titkárságának helyiségeiben, a Párt kiállították, a szegedi óvónők a szülők és számos kisgyermek jelenlétében adta át a Játékgyár kiállította a játékokat, hogy azok betöltsék fontos hivatásukat és amellyel foglal-

kozási idő alatt kedves szórakozást is nyújtanak. Mi, nevelők, nem tekinthetjük ezt az eseményt egyszerű ajándékozási műveletnek, hanem szocialista fejlődésünk, munkásaink fokozódó öntudatának fokmérője ez a mások számára talán jelentéktelennek látszó esemény.

En, aki gyári munkásként kezdtem és a felszabadulás után végeztem el a középiskola alsó fokozatát, majd az óvónőképző iskolát, különösen tudom értékelni a Nivó Játékgyár dolgozóinak ezt a felajánlást. Az idénymunkák fokozott iramában, munkaidéjük meghosszabbításával készítették el ezeket a játékszereket. Ezeket a dolgozókat az új világ szelleme hevítette, s jó szívvel végezték ezt a túlmunkát. Ezek a dolgozók már megtanulták azt, amit mindannyiunknak éreznünk kell, hogy a legnagyobb öröm és boldogság a közösségért, legfőképp szocialista hazánk jövő építéséért, a mi gyermekeinkért dolgozni. Külön ki kell ezt hangsúlyoznom most, nem sokkal Szálin elvtárs 72-ik születésnapja után, akinek köszönhetjük mindazt, amit Pártunk irányításával eddig elértünk. Köszönhetjük, hogy megszerrettük a munkát és vérünkbe vált az a meggyőződés: érdemes dolgozni. Szálin elvtársnak köszönhetjük hazánk egész szocialista fejlődését és mi szegény dolgozók gyermekei kulturális felemelkedésünket.

Nevelők szülők és kisgyermek, ezután köszönjük meg a Nivó Játékgyár dolgozóinak a kedves ajándékokat és ígérjük, hogy azok felhasználásával a gyermeknevelés terén az eddigieknél is tökéletesebb eredmények elérésére törekszünk.

A JEGYRENDSZER

náluk

Görögországban Kartallisz gazdasági miniszter megcáfolta azt a hírt, hogy eltörlik a jegyrendszert. A sajtóban megjelent ilyen híreket Varvutisz tárca nélküli miniszter cáfolta, sőt egy lépéssel továbbment és kijelentette: a görög kormányban nemcsak nincs szándékában a jegyrendszer megszüntetése, ellenkezőleg, szándékában van kiterjeszteni olyan cikkekre, amelyek jelenleg nem esnek korlátozás alá.

nálunk

Rákosi elvtárs november 30-án mondott beszédéből:

„Gazdasági eredményeinkkel, a jó természettel és a terménybegyűjtés sikerével kapcsolatban felmerül a kérdés: nincs-e itt az ideje, hogy megszüntessük a jegyrendszert és visszaállítsuk az élelmiszerek szabad forgalmát. A mi véleményünk az, hogy megvannak a jegyrendszer megszüntetésére a lehetőségek és ennek a rendszabálynak eljött az ideje.”

Rágalom és hamisítás

ez az ellenség, a dolgozó nép ellenségének módszere. Mi tagadás, nem valami tisztességes módszer. Dehát mióta válogatások az esküvőkhöz azok, akiknek nem számit a dolgozó nép érdeke, csak egyetlen egy számít: a pénz, a profit a sajátmaguk mindenáron való boldogulása? Nem személtöl-szembe támadnak, mert ma már a dolgozók erős államában ez túlságosan veszélyes lenne, de annál inkább támadnak alattomban, egyesek hiszékenységre, tudatlanságára építve.

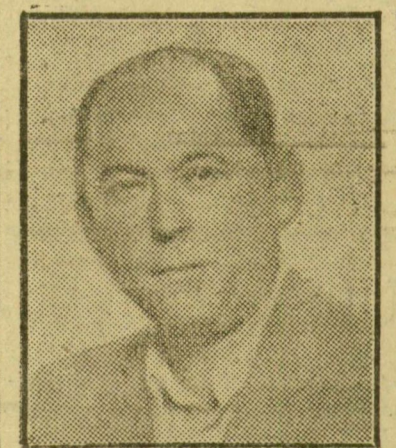
Volt már alkalmunk megismerni az ellenség alattomos támadásait. Néhány évvel ezelőtt a klerikális reakció híresztelte, hogy hónapokon belül vége a világnak, de amikor már világossá vált, hogy legfeljebb az ő világuknak kezd vége lenni, akkor sokkal realisabb dolgokhoz tapadó rémme-sékhez folyamodtak. „Hagyjátok parlagon a földet, nem érdemes vetni!” — suttogták, amikor a vetés ideje lett volna, „ne vigyék be a gabonát, mert úgysem kaptok érte semmit”, hazudták, amikor a begyűjtés ideje jött el. Kiderült természetesen mindig, hogy az járt jól, aki nem rájuk hallgatott, mert az idejében vetőknek gazdagabban termett a nyáron, a gyors begyűjtők pedig még külön pénzjutalmat is kaptak. Így történt ez mindig: sohasem vált be, amit az ellenség hirdetett és mikor azt kezdték híresztelni hogy jó lesz minél jobban bevásárolni, mert csökkennek a fejadagokat, kiterjesztik a jegyrendszert, akkor vágtak el Rákosi elvtárs beszéde és híreiként a rémhírek további fonatát. A rémhír hírfő sárkál-nya azonban egy kis lélekzetvétel után ismét felültette a fejét: „Ne higgyétek, hogy most már mindent lehet kapni. Csak karácsonyig lesz ez az áribőség, aztán eltűnik majd

minden” — sziszegte ronda szájából. Karácsony azóta elmúlt és — csodák csodája — mégis ugyan-úgy tele vannak a boltok a olcsóbbak a piaci árak.

Hiba! Nehéz mesterség a rágalom, a hazugság mestersége. Nem irigylésre méltó, akik most erejük végső megfeszítéseként újabb badarságokat akarnak elhitetni a nép lebelgyezéséről, a tűzfadrágulárról vagy arról, hogy csak akkor lehet disznót vágni, ha beadják a lenyújtott disznóbőrt. Nehezen hiszik el már az ilyesmit a józan gondolkodású, becsületes dolgozók. „Ugyan hagyj már ezt a marhaságot!” — hajhattuk nem egy üzemben a munkások szájaiból, akik megévezteték társukat inkább le vele. Nem egy helyen hársány derültség fogadta az effajta rémmeést. S a legméltóbb válasz mindezekre a híresztelésekre a még jobban, még odadobban végzett munka, a termelési eredmények növelése. Szeged üzemében ez a válasz sem maradt el.

Legyünk éberek mindenütt! Szóval és tettel verjük vissza az ellenség rágalmazásait, hazugságait. A kevésbé öntudatos, félrevezetett dolgozó társainkat szívós felvilágosító munkával győzzük meg az igazságról, az ellenséget pedig ne kíméljük, hanem juttassuk jól megérdemelt helyére, a nép államának bírósága elé. Ne engedjük, hogy kulákok, jobboldali szocialdemokraták, a mult iftrekedt árnyal mocskos szájukkal bepszkolják a mi szép, tisztá, épülő jövőnket. Kövessük azok példáját, akik letelezik és visszautasítják az ilyen rágalmakat s az eddigi tapasztalatokból vonjuk le a tanulságot: nem érdemes hinni az ellenség rémhíreinek, de érdemes bízni a Párt szavában, érdemes követni nagy Pártunk irányutasát.

A sajtó hadseregének legjobb katonái

Doktor Lajos

elvtárs a Szegedi Ecsetgyár műszaki vezetője mintegy másfél év óta. Azeitől szintén az Ecsetgyárban dolgozott, mint faesztergályos és kiváló munkájával jutott el odáig, hogy műszaki vezető lett. Mint a Délmagyarország megbízott tudósítója is igen jó munkát végez. Ebben az évben ő maga közel 30 levelet írt szerkesztőségünkbe s ugyanannyit szervezett be. De a levelek írása mellett két új levelező is gyarapította a „Délmagyarország” üzemi levelezőinek táborát. Levelei tartalmilag is igen jók

és sokban elősegítették az Ecsetgyár dolgozóinak jó munkáját és azt, hogy emyerheték a büszke „Előztem” címet.

Bakaity Vera

elvtársnő, a Szegedi Textilművek kormánykitüntetés sztahanovista fonóője, szintén lapunk üzemi levelezője. Beküldött leveleiben a termelésben elért eredményeken kívül főleg az üzem DISZ fiataljainak munkájáról számolt be. A november hónapban megindított elő-

velező portyázó brigád tagjaként igen értékes szakmai segítséget nyújtott a Jutagár fonóőnek. Bakaity elvtársnő az első között csatlakozott Nagyvári László elvtárs versenyfelhívásához s azóta is jelenjós támogatást nyújt tudósításával és leveleivel lapunknak.

33 évvel ezelőtt alakult meg a Német Kommunista Párt

Düsseldorf (ADN). A Freies Volk a Német Kommunista Párt központi lapja a párt megalapításának 33-ik évfordulója alkalmából hangsúlyozza, hogy sem a rágalmak, sem a provokációk nem tudják letéríteni a pártot arról az útról, amely a német nép felszabadításához vezet. — Pártunk mutatja az utat, össz-

német tanácskozásokat követel az egység megteremtése, a békeszerződés megkötése és a megszálló csapatok kivonása érdekében — írja tovább a lap, majd cikkét így fejezi be: „Aki Németország mellé áll, az a Kommunista Párt mellé áll.”

A Po árvízétől szenvedett terület lakossága lelkesen fogadta a segítséget hozó szovjet küldöttséget

Róma, (TASZSZ). A Po völgyének árvíz sújtotta lakossága december 28-án lelkes barátság- és hála-tünnetést rendezett a szovjet küldöttség tiszteletére, amikor a küldöttség Rovigból Ferrarába utazott.

A legnagyobb tüntetések Adriában, Sienában és Occhiobellóban voltak. Adriában a város nagy el-

öntött részének közelében gyűlést tartottak, amelyen a szovjet küldöttség vezetője átadta a sokat szenvedett városnak a szovjet dolgozók üdvözlését.

A küldöttek a város polgármestereinek kíséretében meglátogatták a legsúlyosabb károkat szenvedett helyeket és beszélgettek a helyi lakossággal.